

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VREDENS BØRN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 627.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079181765568/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

„Aa, sluk ett æ Lys; der skuld wal ett vær en jenle Drip Øl i æ Krus; for æ bleven tør i æ Hals.“

Per keg i Kanden. „Jow der er lidt; men det er jo dovent.“

„Det gjør sgu'tt nøj, Pej, det slukker liggodt for det.“

Kyllingen drak, som havde han ikke faaet Væde i mange Døgn. Da han havde drukket, forsøgte han at af-tørre sit vaade, hængende Overskjæg, men han naaed kun at føre sin tunge Pegefinger i en kvart Cirkel hen under de yderste Haarspidser. Hans Øjne laa ham i Hovedet som et Par Skefulde Tykmælk. „Ki, ki, ki!“ lo han gjen-neru Næsen og peged paa et af de svinskeste Udskjæringer i Bordskiven. „Det er sgu snart lignendes som ude paa Lokummet!“

„Ja,“ sa Per, „en skulde tro, det var Svin, som sad til Bords her til daglig.“

„Ja og Bagbæster, som varted op,“ sa Kyllingen. „Den blev sgu hævlet for to Aar siden, men nu kund en trænge til en Omgang igjen. Men saa bliver der ett møj mere tilbage af den. For de begynder sgu at slaa igjem-mel. Men nu skal vi knage med hen og ha Sjøv med Tøserne; for de er rigtig med paa den i Aften. Graa Lusse — hun er sgu go’.“

Per bad ham gaa Fanden i Vold.

„Hvad er nu det for nø Sludder. — Gu skal du med! Snak aldrig om det. Vi faar alt det Brændevin, vi kan syk; vi har spejset til Jakob hans Fødselsdag; vil du da ikke være Kammerat med vi andre. Forvalteren skal ikke være hjemme; saa vi har det meget fidel; gu skal du med; nu skal vi knag mæ ha Sjøv! Graa Lusse — hun er sgu meget go’.“

Per svared, at han maaske vilde komme senere.

Atter drev han om bag Laden for at være ene med sin Bedrøvelse.

Nu hørte han raa Brøl og Latter, der kom henne fra Malkepige-Huset, en Udbygning bag ved Fæstalden med Indgang fra denne. Det var altsaa der, Gildet stod, tænkte Per. Det kunde dog være rart et vide, hvem der var med og hvad de tog sig for. Per gik ind under Muren for at faa et Kik gennem Vinduerne. Han fandt snart et Sted, hvor han kunde staa ubemærket; det var omme bag Ajle-